

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 2017200290
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2017200290.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Pavla Nad'a a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: Ján Brocka BROCKA, IČO: 33 429 707, so sídlom ul. Svätopeterská 66, Hlohovec, zast.: Advokátska kancelária MCL, s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101353278/2017 zo dňa 16. júna 2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/63/2017-127 zo dňa 06. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/63/2017-127 zo dňa 06. septembra 2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 14S/63/2017-127 zo dňa 06. septembra 2018 s poukazom na § 191 ods. 1 písm. e/ a g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 101353278/2017 zo dňa 16. júna 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“), ako aj rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 100457783/2017 zo dňa 14. marca 2017 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2011 v sume 13.181,74 Eur a vec vrátil Daňovému úradu Trnava na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP (rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu) navrhujúc, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

4. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený 27.1.2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

5. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Trnava (ďalej aj ako „správca dane“) č. 100457783/2017 zo dňa 14. marca 2017, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyrubený žalobcovi ako daňovému subjektu rozdiel dane v sume 13.181,74 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2011. Dôvodom nepriznania žalobcom uplatneného práva na vrátenie dane a dodatočného určenia dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) bolo neuznanie DPH zaplatenej žalobcom za prijaté zdaniteľné plnenia deklarované faktúrami za nákup bravčového mäsa, vystavenými dodávateľom žalobcu EUROCOOP spotrebné družstvo v likvidácii.

6. Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že podkladom pre vydanie rozhodnutia správcu dane, okrem iných podkladov, bola i výpoveď svedka pána K. realizovaná dňa 05. mája 2014 na ústnom pojednávaní u správcu dane bez toho, aby bol žalobca informovaný o tom, že sa uvedené vypočutie svedka bude konať. Išlo o rovnakú procesnú vadu a rovnako vyhodnotený dôkaz výpovede svedka K. zo dňa 05. mája 2014, ktorý správca dane použil i na vyhodnotenie oprávnenosti nároku na odpočet dane za zdaňovacie obdobia roku 2008, o ktorých už krajský súd v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného rozhodoval rozsudkami napr. vo veciach sp. zn. 14S/73/2016, 14S/75/2016, 20S/113/2016 a 20S/109/2016, v ktorých uvedené procesné pochybenie správcu dane vyhodnotil ako porušenie § 25 ods. 4 daňového poriadku v spojení s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou obsiahnutou vo svojich skorších rozhodnutiach, nakoľko i v preskúmanom daňovom konaní došlo k uvedenej procesnej vade, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

7. Kasačný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil obdobné spory totožných účastníkov konania, v ktorých Krajský súd v Trnave zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodu nezákonne získaného dôkazného prostriedku - výpovede svedka U. K., ktorý bol vypočutý bez toho, aby bol o tejto skutočnosti informovaný daňový subjekt.

8. Kasačný súd v konaní sp. n. 3Sžfk/70/2017 rozhodoval o kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu vo veci sp. zn. 14S/73/2016 a zistil, že krajský súd neposudzoval zákonnosť rozhodnutia a postupov správcu dane a žalovaného komplexne, ale svoje rozhodnutie odôvodnil tvrdením o nezákonne získanom dôkaze - zistení vyplývajúcich z výpovede svedka U. K. dňa 05. mája 2014. Nevzal však do úvahy jeho vyjadrenia získané zákonným spôsobom, vyplývajúce z výsluchov realizovaných za prítomnosti daňového subjektu. Z uvedeného dôvodu rozsudok krajského súdu vo veci pod sp. zn. 14S/73/2016 kasačný súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedený záver kasačného súdu sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na rozsudok krajského súdu v prejednávanej veci.

9. Podľa § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

10. V prejednávanej veci je predmetom kasačného konania obdobný skutkový a právny stav v konaní medzi totožnými účastníkmi, rozdiel je iba v určení zdaňovacieho obdobia (kalendárneho roku a mesiaca), ktoré bolo predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov sp. zn.

3Sžfk/70/2017 zo dňa 21. novembra 2018, sp. zn. 3Sžfk/27/2018 zo dňa 23. januára 2019, sp. zn. 3Sžfk/28/2018 zo dňa 23. januára 2019, sp. zn. 3Sžfk/26/2018 zo dňa 27. februára 2019, sp. zn. 3Sžfk/30/2018 zo dňa 27. februára 2019, sp. zn. 4Sžfk/16/2018 zo dňa 04. júna 2019, sp. zn. 4Sžfk/20/2018 zo dňa 04. júna 2019, sp. zn. 10Sžfk/28/2018 zo dňa 30. januára 2019, sp. zn. 10Sžfk/55/2018 zo dňa 30. januára 2019, sp. zn. 10Sžfk/64/2018 zo dňa 28. februára 2019 a sp. zn. 10Sžfk/84/2018 zo dňa 28. februára 2019. Kasačný súd poukazuje na ich odôvodnenie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

11. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vo veci opätovne rozhodnúť v súlade s právnym názorom kasačného súdu (3Sžfk/70/2017 a ďalšie), ktorým je pri novom rozhodovaní vo veci viazaný (§ 469 SSP). Krajský súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP.

12. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.